

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319.97.59/int.1068
Fax : + 021 336.85.48
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.487/2011

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. .X. .X. S.A. din Comuna .X.,

**înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor
sub nr.906.659/21.04.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr..X./SAFV/19.04.2011 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/21.04.2011 asupra contestației formulate de **S.C. .X. .X. S.A. cu sediul în Comuna .X., Blvd. .X., nr.87, județ .X., CUI X.**

Contestația societății a fost formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./X.03.2011 încheiate de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. – Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala, prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei Taxe vamale;
- .X. lei Accesorii aferente taxelor vamale;
- .X. lei T.V.A.;
- .X. lei Accesorii aferente TVA.

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011 contestată, respectiv 22.03.2011, așa cum rezultă din ștampila societății aplicată pe decizie, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare fiind înregistrată la Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de 13.04.2011, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe contestație.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207, alin.(1) și art.209, alin.(1), lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se în anexa nr.2 la pozitia nr.X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală Nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. .X. S.A.**

I.Prin contestația formulată, societatea solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./X.03.2011 și a Procesului verbal de control nr..X./X.03.2011 pentru suma de .X. lei reprezentând .X. lei taxe vamale, .X. lei accesorii aferente taxelor vamale, .X. lei T.V.A. și .X. lei accesorii aferente TVA.

Societatea invocă excepția prescripției dreptului organului vamal de a stabili diferențe suplimentare pentru perioada 12.02.2004-09.06.2005, întemeindu-se pe dispozițiile art.100, alin.(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României.

Societatea consideră că în speță nu sunt incidente cauzele de întrerupere și suspendare a prescripției prevăzute de Codul de procedură fiscală adoptat prin OG nr.92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României prevede expres termenul de prescripție privind efectuarea controlului vamal ulterior, respectiv 5 ani de la acordarea liberului de vamă.

Societatea mai susține că refacerea controlului în urma Deciziei de desființare nr..X./X.10.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. s-a efectuat cu încălcarea nepermisă a considerentelor deciziei de soluționare și a procedurii de control.

Potrivit considerentelor deciziei de soluționare a contestației emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. pentru perioada 12.02.2004 – 11.10.2004, Informația Tarifară Obligatorie produce efecte juridice și este obligatorie. Prin decizia de soluționare se reține că Informația Tarifară Obligatorie este aplicabilă în această perioadă, întrucât invalidarea produce efecte pentru viitor, ea nu are putere retroactivă, așa cum de altfel, s-a susținut în contestație.

Perioada 11.10.2004 – 11.04.2005, Informația Tarifară Obligatorie se aplică pe o perioadă de încă 6 luni de la data invalidării, pentru contractele aflate în derulare, în temeiul art.12, alin.(6) din Regulamentul Vamal Comunitar.

Prin faptul că autoritatea vamală, urmare a reverificării, a recalculat taxa vamală, aplicând procentul de 40% pentru întreaga perioadă supusă verificării 12.02.2004 – 04.07.2005, intră în totală contradicție cu reținerile din Decizia de

soluționare, fiind încălcate flagrant dispozițiile art.216, alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011 care a stat la baza emiterii Procesului verbal de control nr..X./X.03.2011 încheiate de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., organele vamale au constatat că mărfurile importate de contestatoare în perioada 12.02.2004-04.07.2005, respectiv XXXX se încadrează în Tariful Vamal de Import al României la poziția tarifară 15.17 - "Margarina; amestecuri sau preparate alimentare din grăsimi sau din uleiuri animale sau vegetale sau din fracțiuni ale diferitelor grăsimi sau uleiuri din acest capitol, altele decât grăsimile și uleiurile alimentare și fracțiunile lor de la poziția .X.", iar încadrarea utilizată de societate la întocmirea declarațiilor vamale de import, respectiv la codul tarifar .X..20.98 – „Altele” este eronată.

Ca urmare a stabilirii încadrării tarifare corecte, organele de control vamal au constatat că taxa vamală aplicabilă pentru mărfurile în cauză era 40% pentru anii 2004 și 2005, nu 11% cât a aplicat societatea.

În consecință, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011 au fost stabilite de plată în sarcina societății obligații vamale în sumă de .X. lei reprezentând .X. lei taxe vamale, .X. lei TVA, .X. lei accesorii aferente taxelor vamale și .X. lei accesorii aferente TVA.

Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011 și Procesul verbal de control nr..X./X.03.2011 au fost emise de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. ca urmare a desființării de către Direcția generală a finanțelor publice .X. prin Decizia nr..X./X.10.2010 a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.06.2010 și a Procesului verbal de control nr.X/TA/SC/08.06.2010, întocmit de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X..

Prin Decizia nr..X./X.10.2010, Direcția generală a finanțelor publice .X. a desființat actele atacate în temeiul art.216, alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și cu aplicarea pct.12.7 și 12.8 din OPANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în sensul că reverificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente, urmând ca prin noul act administrativ să nu fie stabilite în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

1.Referitor la excepția prescripției dreptului organelor de control vamal de a stabili diferențe de obligații vamale pentru perioada 12.02.2004-09.06.2005, cauza supusă soluționării este dacă în raport de data începerii controlului vamal, diferențele suplimentare de obligații vamale calculate în sarcina societății sunt prescrise.

În fapt, controlul vamal ulterior efectuat de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. la S.C. .X. .X. S.A. a început în data de 28.01.2009 și s-a suspendat pe durata corespondenței cu Autoritatea Vamală din Suedia.

Controlul s-a materializat prin întocmirea Procesului verbal de control nr..X./X.06.2010 în baza căruia a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației nr..X./X.06.2010.

Societatea a contestat aceste acte, iar prin Decizia de soluționare nr..X./X.10.2010, Direcția generală a finanțelor publice .X. a desființat în totalitate Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./X.06.2010, urmând ca organele vamale să încheie un nou act administrativ pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare care au făcut obiectul actului desființat.

În urma acestei decizii, Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. a emis Procesul verbal de control nr..X./X.03.2011 și Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011 contestate în prezenta cauză.

În drept, în raport de data declarațiilor vamale supuse controlului ulterior, în speță sunt incidente dispozițiile art.61, alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României cu modificările ulterioare, unde se precizează:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”

Conform art.1, alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

La art.92, alin.(1) din același act normativ se prevede:

“(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) *în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;*

b) *la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;*

c) *la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.”*

În concluzie, pentru declarațiile vamale precizate de societate, înregistrate în perioada 12.02.2004-09.06.2005, începerea controlului vamal ulterior la 28.01.2009, astfel cum rezultă din cuprinsul Procesului verbal nr..X./X.06.2010 are ca efect suspendarea urmată de întreruperea cursului prescripției.

Întreruperea cursului prescripției face ca de la data la care a intervenit cauza de întrerupere să curgă o nouă prescripție chiar dacă actul care constituie cauza de întrerupere a prescripției a fost desființat. Aceasta deoarece organul de soluționare a dispus concomitent cu desființarea actului atacat, refacerea controlului ulterior pentru aceleași declarații vamale care au făcut obiectul actului desființat, societatea neputând invoca pasivitatea organelor de control vamal pentru perioada scursă după începerea controlului vamal ulterior la 28.01.2009.

Întrucât pentru niciuna din declarațiile vamale menționate de societate, controlul vamal ulterior nu a început după împlinirea termenului de prescripție de 5 ani, excepția ridicată de societate se va respinge ca nefondată, contestația urmând a fi analizată pe fond.

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând .X. lei taxe vamale, .X. lei TVA, .X. lei accesorii aferente taxelor vamale si .X. lei accesorii aferente TVA., cauza supusă soluționării este dacă mărfurile importate de contestatoare se încadrează în Tariful vamal de import al României la codul tarifar declarat de societate .X..20.98 – “Alte grasimi si uleiuri vegetale altfel prezentate” sau la codul tarifar stabilit de organele de control vamal 15.17- “Margarina; amestecuri sau preparate alimentare din grasimi sau din uleiuri animale sau vegetale sau din fractiuni ale diferitelor grasimi sau uleiuri din acest capitol, altele decat grasimile si uleiurile alimentare si fractiunile lor de la pozitia .X.”.

În fapt, în perioada 12.02.2004-04.07.2005, societatea contestatoare a efectuat 12 operațiuni de import de grăsimi vegetale.

Mărfurile importate de societatea contestatoare sunt utilizate la fabricarea ciocolatei și au următoarele denumiri comerciale XXX.

Prin declarațiile vamale supuse controlului ulterior, societatea a încadrat mărfurile la poziția 15.16 codul tarifar, .X..20.98.- “Altele”

Pe baza corespondenței purtată cu Autoritatea vamală suedeză, organele de control vamal au stabilit că mărfurile importate de contestatoare se încadrează la

codul tarifar 15.17- "Margarina; amestecuri sau preparate alimentare din grasimi sau din uleiuri animale sau vegetale sau din fractiuni ale diferitelor grasimi sau uleiuri din acest capitol, altele decat grasimile si uleiurile alimentare si fractiunile lor de la pozitia .X.", calculând diferențe de obligații vamale și accesorii aferente.

În drept, încadrarea mărfurilor în Tariful Vamal de import al României se face conform Regulilor generale pentru interpretarea Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, prezentate în anexa la Legea nr.98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și în concordanță cu Notele explicative ale sistemului armonizat, menționate la art.72 din Legea nr.141/1997 în vigoare pana la 12.06.2006, care prevede următoarele:

"Regulile generale și notele explicative de interpretare a nomenclurii mărfurilor prevăzute în Tariful vamal de import al României sunt cele din Convenția internațională a Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care România este parte".

Totodata, la art.48 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României in vigoare din 12.06.2006 se prevede:

"(1) Clasificarea tarifară reprezintă stabilirea pentru mărfurile respective, potrivit reglementărilor în vigoare:

a) codului tarifar din Nomenclatura combinată a mărfurilor sau a codului tarifar din orice altă nomenclatura menționată la art.46 lit b);

b) codului tarifar din orice altă nomenclatură care se bazează în întregime sau în parte pe Nomenclatura combinată a mărfurilor ori care adaugă la aceasta orice subdiviziune și care este stabilită de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice cu privire la aplicarea altor măsuri decât cele tarifare legate de schimbul de mărfuri.

c) La clasificarea tarifară a mărfurilor se utilizează regulile generale pentru interpretarea Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, inclusiv anexa acestuia, incheiata la Bruxelles la 14 iunie 1983, ratificata prin Legea nr.98/1996.

De asemenea, potrivit Regulilor generale pentru interpretarea sistemului armonizat din Anexa nr.1 la Legea nr.98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind Sistemul armonizat de denumire si codificare a mărfurilor:

"Încadrarea mărfurilor în Nomenclatura pentru clasificarea mărfurilor în tarifele vamale se face conform următoarelor principii:

Regula nr.1: "Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, încadrarea mărfii considerându-se legal determinate atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și al notelor de secțiuni și de capitole și atunci când nu sunt contrare termenilor utilizați în acele poziții și note."

Regula nr.6 : "Încadrarea marfurilor în subpozițiile unei poziții se efectuează, în mod legal, prin respectarea termenilor acelor subpoziții, cu care se afla în relație și cu respectarea regulilor de mai sus, înțelegând prin aceasta că nu pot fi comparate decât subpozițiile aflate pe același nivel."

Deci, potrivit celor două reguli generale de interpretare, ceea ce este determinant, în clasificarea poziției tarifare a unui produs îl reprezintă, pe de o parte caracteristicile și proprietățile fizico-chimice ale materialelor componente, iar pe de altă parte identificarea aceluși material care conferă produsului caracterul esențial.

Referitor la stabilirea încadrării tarifare corecte pentru mărfurile importate de contestatoare în perioada supusă controlului, prin adresa nr.X/14.07.2011 s-a solicitat punct de vedere la Direcția Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor.

Prin adresa de răspuns nr..X./TFN/05.08.2011, aflată la dosarul cauzei, Autoritatea Națională a Vămilelor a precizat că în cadrul reuniunilor Comitetului Sistemului armonizat din cadrul Organizației Mondiale a Vămilelor s-a urmărit adăugarea unor prevederi suplimentare textelor oficiale ale NESA aferente pozițiilor .X. și respectiv .X..

S-a menționat că aceste prevederi nu aveau drept scop o modificare a clasificării la pozițiile X și respectiv X, a produselor reprezentând amestecuri de grăsimi, ci doar o evidențiere și mai clară a caracteristicilor produselor care se clasifică la cele două poziții tarifare.

În cazul în care se adoptă la nivelul Organizației Mondiale a Vămilelor, decizii care implică o modificare a clasificării tarifare a mărfurilor, acestea sunt evidențiate printr-o nouă structură a Nomenclurii SA care implică și o conversie care ilustrează faptul că în totalitate sau parțial, mărfuri ce se clasificau la o anumită poziție tarifară, în urma modificărilor aduse, se vor clasifica la o altă poziție.

La nivelul Nomenclurii SA, nu există modificări asupra pozițiilor .X. și .X. în perioada în cauză, structura acestora rămânând neschimbată.

Astfel, adăugarea respectivelor prevederi la textele oficiale ale NESA de la pozițiile X și X nu implică o modificare a clasificării tarifare a amestecurilor de grăsimi. Având în vedere aceste aspecte, publicarea în Monitorul Oficial a deciziei Organizației Mondiale a Vămilelor prin care se aduc precizări suplimentare

referitoare la caracteristicile produselor de la pozițiile .X. și .X. nu implică o modificare a clasificării tarifare a acestor produse.

Aceste considerente au fost menținute de ANV prin adresa nr..X./28.11.2011.

Prin urmare, Autoritatea Națională a Vămirilor a precizat că stabilirea clasificării tarifare a unor amestecuri de grăsimi la poziția .X. a fost legal determinată, prin aplicarea RGI a Nomenclaturii SA, aceasta nefiind impusă de deciziile în cauză adoptate de Organizația Mondială a Vămirilor, acestea aducând doar unele precizări suplimentare față de cele deja existente.

În consecință, în mod legal organele vamale din cadrul Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X. au stabilit că mărfurile importate de contestatoare în perioada 12.02.2004-04.07.2005 se încadrează la codul tarifar 15.17- "Margarina; amestecuri sau preparate alimentare din grăsimi sau din uleiuri animale sau vegetale sau din fracțiuni ale diferitelor grăsimi sau uleiuri din acest capitol, altele decât grăsimile și uleiurile alimentare și fracțiunile lor de la poziția .X.", încadrarea tarifară a mărfurilor fiind o operațiune juridică dată în competență organelor vamale.

Informațiile tarifare obligatorii emise de autoritățile vamale ale statelor membre UE pentru grăsimile vegetale importate de contestatoare anterior aderării României la Uniunea Europeană nu generează pentru Autoritatea vamală română obligații pentru perioada 2004-2005.

Conform legislației europene (Cap.4, art.10, art.11 din Regulamentul CEE nr.2454/1993 al comisiei privind dispoziții de aplicare a Regulamentului nr.2913/1992), aceste documente sunt obligatorii numai pentru autoritățile vamale ale statelor membre.

Conform art.104, alin.(1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HG nr.1114/2001, în vigoare la momentul derulării importurilor în cauză, "Deciziile privind notele explicative, avizele de clasificare și alte avize referitoare la interpretarea Sistemului armonizat, precum și recomandările emise de Comitetul Sistemului armonizat și aprobate de Consiliul de Cooperare vamală, conform Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care România a aderat prin Legea nr.98/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.234 din 27 septembrie 1996, se aplică de birourile vamale pe baza deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămirilor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I."

Față de aceste dispoziții legale imperative, societatea nu se poate prevala de considerentele Deciziei nr..X./X.10.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. deoarece în urma desființării de către direcția teritorială a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.06.2010,

părțile au fost repuse în situația anterioară întocmirii actului desființat, decizia de regularizare întocmită în urma deciziei de desființare dând posibilitate contribuabilului să exercite o nouă cale administrativă de atac așa cum de altfel s-a și întâmplat în fapt.

Cu alte cuvinte, organul de soluționare în prezenta cauză nu este ținut de considerentele de fapt și de drept cuprinse în motivarea soluției de desființare adoptată prin decizia Direcției generale a finanțelor publice .X. nr..X./X.06.2010, soluționarea contestației având în vedere dispozițiile normative incidente în materie în perioada derulării importurilor când România nu era membră UE, iar regulamentele comunitare erau obligatorii numai pentru statele membre, în acest mod asigurându-se aplicarea principiului de drept *tempus regit actum*.

Ca urmare a constatării încadrării tarifare a grăsimilor vegetale importate de societate la codul tarifar .X..20.98 – „Altele”, în mod legal organele vamale au stabilit în sarcina societății diferențe de obligații vamale în cuantum de .X. lei din care taxe vamale .X. lei, TVA în suma de .X. lei și accesorii aferente în cuantum de X lei.

Cum societatea nu contestă modul de calcul al obligațiilor vamale suplimentare și al accesoriilor aferente sub aspectul bazei de calcul a acestora, cotelor aplicate și însumarea produselor dintre baza de calcul, cota accesoriilor și numărul de zile de întârziere, singurele argumente vizând încadrarea tarifară stabilită în urma controlului ulterior conform art.216, alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct.11.1, lit.a) care prevede:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor legale ivocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.A.** împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./X.03.2011** emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./X.03.2011 încheiate de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei Taxe vamale;
- .X. lei Accesorii aferente taxelor vamale;
- .X. lei T.V.A.;
- .X. lei Accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL,
X